

[Christmas Møller.]

Mortensen handlede saaledes; thi i Udvalget har vi ikke kunnet tale om Tingene. Det formede sig paa den Maade i dette Udvalg som i de fleste andre, at man ikke kunde komme til at tale om Tingene, at Flertallet afgjorde Ændringsforslagene og stillede dem, og at man ikke tog fjerneste Hensyn til, at konservative Udvalgsmedlemmer paa Grund af Optagethed andetsteds ikke kunde være til Stede.

Men jeg kvitterer altsaa for, at den ærede Ordfører alligevel har vist den Interesse for Spørgsmaalene, som han har vist, og skal angaaende de stillede Ændringsforslag sige følgende: Der er af Landbrugsministeren stillet et Ændringsforslag. Det er tiltraadt af hele Udvalget. Saaledes som det fremgaar af Betænkningen, har vi kunnet tiltræde Flertallets Ændringsforslag. Man har ikke i Udvalget spurgt os om det, for det interesserede ikke nærmere; men det meddeles altsaa her i Betænkningen.

De ærede Medlemmer Hr. Viggo Hansen og Fibiger og jeg har stillet et Ændringsforslag om, at Loven kun skulde gælde til Udgangen af 1933. Vi vil ikke modsætte os denne Lovs Gennemførelse. Vi vil ikke modsætte os en saadan Ordning, som maaske kan hjælpe en Smule; men vi mener ikke, det er en fyldestgørende Ordning af hele Spørgsmaalet, og derfor har vi, som det ogsaa fremgaar af Betænkningen, gjort Bemærkninger om, at vi mente, at der skulde ske en ganske anderledes grundlæggende Drøftelse af hele Smør- og Fedtproblemet her i Landet.

I det Øjeblik, man vil gøre noget virkelig effektivt for at hæve Smørprisen — og ingen kan være i Tvivl om, at det er et meget afgørende Spørgsmaal for hele Landbrugets Økonomi —, tror jeg ikke, man kan gaa mange andre Veje end dem, vi Konservative her har peget paa. Men Flertallet vil altsaa ikke være med nu. Jeg tror dog ikke, jeg tager meget fejl i, at der ikke vil gaa forfærdelig lang Tid, efter at Rigsdagen er sendt hjem, før man vil begynde en Drøftelse af de Problemer, de Konservative her har peget paa.

Jeg anbefaler altsaa at stemme for Landbrugsministerens Ændringsforslag, som om det var tiltraadt af hele Udvalget paa sædvanlig Maade, og anbefaler endvidere at stemme for Mindretallets Ændringsforslag.

Rahbek: Jeg bliver desværre nødt til at begynde med at udtale en Beklagelse over den Maade, Betænkningen er affattet

paa. I sidste Udvalgsmøde var vi enige om, at vi i Betænkningen skulde optrykke alle de Bilag, der forelaa. Det vilde være ret og rimeligt, om de Oplysninger, man i Udvalget havde ønsket om en Sag og havde faaet, ogsaa blev tilgængelige for dette høje Tings Medlemmer. Dette var vi enige om i sidste Udvalgsmøde. Det forbavser mig derfor at se i Dag, at Betænkningen foreligger saaledes, at man kun har taget de Bilag med, som man ønskede medtaget fra konservativ Side. Det forbavser mig saa meget mere, at man fra den Side ogsaa er misfornøjet med Betænkningen, da man dør dog har faaet det med, man har udtalt Ønske om. Imidlertid er det meddelt mig, at Udvalgets Formand vil give mig en Forklaring paa, hvorfor dette Forhold ikke er blevet rettet, inden Sagen er sat til Behandling.

Angaaende de Konservatives Mindretalsbetænkning ønsker jeg at gøre nogle Bemærkninger. Naar der staar, at man fra konservativ Side har ønsket hele Spørgsmaalet diskuteret, men at man ikke har fundet Tilslutning til denne Tanke, saa er dette ikke helt rigtigt. Venstre har i Udvalget ogsaa vist stor Interesse for hele dette Spørgsmaal. Vi har været mere end villige til ogsaa at diskutere dette, men som de ærede konservative Medlemmer jo ved, gav den højtærede Landbrugsminister i Udvalget Tilsagn om, at naar der forelaa et virkeligt Grundlag for denne Sags Drøftelse — og det, man dør særlig har tænkt paa, er Forholdene i England —, saa var Ministeren villig til at tage det Spørgsmaal op til Forhandling igen, og dermed har vi fra Venstre erklæret os tilfredse. Jeg forstod ærlig talt ogsaa, at de Konservative følte sig tilfredsstillet med denne Erklæring.

Endelig skal jeg med Hensyn til de Konservatives Mindretalsforslag om en Begrænsning af Lovens Varighed sige, at det er et Spørgsmaal, der overhovedet ikke er nævnt i Udvalget. Jeg kunde godt tænke mig — vi har ikke talt sammen om det, det har vi ikke haft Lejlighed til —, at vi fra Venstre ikke havde haft noget imod, at Loven blev begrænset saaledes, fordi vi mener, at Spørgsmaalet er ikke ordnet hermed. Naar Sagen er afklaret og vi ved, hvorledes Forholdene udvikler sig i England og i Kolonierne, maa dette Spørgsmaal tages op igen. Jeg mener, at der i de sidste Dage har været Meddelelser fremme i Bladene om, at de engelske Dominions indtager en noget ændret Holdning til dette